

COEXISTIR

PAU DE LA CALLE ARGELÉS

PREMI JOVES FOTÒGRAF(E)S DE CATALUNYA (XXI)

PRESENTACIÓ

JORDI CAMPS I VICENTE
VICEPRESIDENT QUART I DIPUTAT DE CULTURA DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

La fotografia documental té una llarga tradició. Ja des dels inicis de la fotografia apareixen treballs que registren esdeveniments, personatges i situacions que donen a conèixer la realitat. A casa nostra, fruit d'aquesta tradició, en tenim prou exemples coneguts. Seguint aquesta estela, nombrosos fotògrafs contemporanis treballen des de fa temps en l'àmbit de la documentació de temes de caràcter social, polític, cultural, ecològic, domèstic..., sempre a partir d'una mirada pròpia i des d'una posició molt respectuosa i de proximitat.

Es tracta d'un tipus de fotografia que busca registrar i documentar unes determinades condicions de vida, uns fets rellevants i uns esdeveniments que són pertinents i que tenen influència en la nostra cultura, en la nostra forma de vida. O, altrament, és precisament la vida la que incideix en aquests fets: és el cas de «Coexistir», el projecte guanyador de la XXI edició del Premi Joves Fotògraf(e)s de Catalunya, que convoca INSPA, Centre de la Imatge de la Diputació de Girona. «Coexistir» és el resultat d'un reportatge fotogràfic fet a la Fundació Santuari Gaia que ens apropa a la realitat del maltractament i l'abandonament d'animals considerats de granja, víctimes d'explotació ramadera.

L'autor, Pau de la Calle, nascut a Barcelona l'any 2000, és un fotògraf freelance que treballa temes d'actualitat i projectes documentals de llarg recorregut. I és precisament amb un treball d'aquest tipus que el jurat d'aquesta XXI edició del Premi Joves Fotògraf(e)s li ha reconegut el mèrit. El reportatge mostra el dia a dia de les persones que dediquen el seu temps a tenir cura dels animals acollits al centre de rescat i recuperació, a estimar-los; unes persones que vetllen pels animals des d'una perspectiva de respecte i servei. Pau de la Calle ha sabut transmetre aquests valors del centre i la relació entre els animals i els cuidadors a través d'unes imatges molt treballades quant a llum i color, i amb una gran qualitat tècnica. El seu és un reportatge molt cinematogràfic i, alhora, proper i quotidià.

Aquestes són les imatges que trobareu en el catàleg que acompanya l'exposició del mateix nom, un treball que mostra la mirada d'un fotògraf jove sobre un tema cada vegada més present a la societat.

El Premi Joves Fotògraf(e)s de Catalunya és un projecte engegat per INSPA fa més de vint anys per impulsar la fotografia artística i documental i, alhora, donar suport a la creació, estimular els fotògrafs i fotògrafes a desenvolupar projectes i promoure l'obra de creadors audiovisuals. En aquesta línia de treball de divulgació i foment de la creació fotogràfica, l'exposició farà un recorregut itinerant per diferents municipis de les comarques gironines i acudirà a alguns dels festivals de fotografia més destacats del nostre país i de contrades foranes, una manera excellent de donar a conèixer la fotografia al conjunt de la ciutadania.

COEXISTIR

PAU DE LA CALLE ARGELÉS

La Fundació Santuari Gaia és un centre vegà de rescat i recuperació d'animals considerats de granja i que han sigut víctimes d'explotació ramadera, maltractament o abandonament. En el moment que es va crear, només hi havia dos santuaris com aquest a Espanya, però cap destinat als animals de granja. «Els animals de granja són animals que ningú ajuda. Es consideren de consum. L'últim de l'últim», explica el Coque, cofundador del Santuari. «A Gaia volem que la gent, a través de les històries d'aquests animals, no els vegi com un producte, sinó com si fossin el gos o el gat de casa».

En el moment en què els animals arriben al Santuari, comencen una nova vida on tots són tractats com a iguals. Els posen noms de persona perquè els consideren iguals als humans. Ismael López, que també va contribuir a la creació del Santuari, explica que són éssers que, com les persones, senten, pateixen i volen viure en llibertat. No volen ser explotats, ni maltractats, ni assassinats. Aquí és on els retornen la dignitat. Deixen de ser un número per convertir-se en un ésser únic i irrepètible. Per això mai repeteixen els noms. Al principi ell i el Coque s'encarregaven de tot. El Santuari ha evolucionat molt. Van començar amb un terreny de 3.000 m². Ara tenen 40 hectàrees, més de cinc-cents animals i una llista d'espera de fins a un any per ser voluntari a Gaia.

Els fundadors pretenen ampliar el Santuari per poder salvar més animals. Necessiten més terreny, però això també suposa més finançament. La seva intenció és professionalitzar-se per poder atendre millor els animals. L'Ismael assegura que no reben cap subvenció, i destaca que és curiós, perquè la tauromàquia o la caça, que maten animals, sí que en reben. En canvi, ells, que es dediquen a salvar-los la vida, no tenen cap mena d'ajuda pública. Es financen, principalment, gràcies a donacions. L'Ismael conclou que el seu objectiu és que un dia tots els animals siguin respectats i el Santuari no hagi d'existir.

1. El Coque Fernández, cofundador del Santuari Gaia, s'abraça a la Consuelo, una burra d'Alacant de dotze anys.

2. Ovelles i cabres corren pel Santuari, del prat cap a l'estable, per sopar i descansar quan es fa fosc.
3. La Ciara, que van trobar abandonada a la cuneta d'una carretera propera a Roquetes (Tarragona) amb una fractura a la cama dreta. L'Associació Engrescats de les Terres de l'Ebre va rebre l'avis i va trucar als Mossos d'Esquadra perquè se n'encarreguessin. Segons l'associació, el cos policial no va portar la Ciara a un veterinari, sinó fins a la porta d'una deixalleria. De nou, va ser abandonada. L'associació va contactar amb el Santuari, ja que va pensar que hi podria viure protegida i en bones condicions. Ara la Ciara té la cama enguixada i s'està recuperant adequadament.
4. La Laia fa un petó al Paolo després de posar-li la pròtesi.
5. El Robert, treballador del Santuari, posa una pròtesi al Paolo. El vedell va néixer a Astúries i, a causa d'una malformació, té un monyó a la mà esquerra. La lesió requereix cures cada dia i, gràcies a les cures, el monyó està cicatritzant. Ara pot caminar quasi amb normalitat amb l'ajuda d'aquesta nova pròtesi.

6. El Pol, voluntari del Santuari, dona de menjar a la Patri mentre la Lia, una treballadora, li fa petons.
7. Un dels dos petits estanyos habilitats a Gaia perquè hi visquin els ànecs i les oques.
8. El Pol obre la porta de l'estable perquè hi entrin les cabres i les ovelles a menjar i dormir i no es mullin per la pluja. És dissenyador gràfic, no aguantava més temps treballant a l'empresa on estava i va decidir plegar. Fa una bona temporada que és voluntari a Gaia, on li han cedit un lloc per allotjar-se.

9. El Sisco cuina macarrons totalment vegans per a tothom mentre sosté als braços el Trasgu, un dels habitants de la casa dels voluntaris. A l'interior del recinte del Santuari no està permès menjar aliments provinents d'animals.
10. Els treballadors i voluntaris de Gaia celebren l'aniversari de la Laia menjant un pastís vegà fet pel David, un voluntari que està estudiant des del Santuari, en línia, per obrir la seva pròpia fleca.
11. La Laia i el Pol, després de curar les úlceres de la Patri, li acomoden la palla i la manta perquè pugui dormir tranquil·la.
12. La Patri dorm. Va néixer en una casa molt petita, una casa ideada per donar a llum sense parar. Vivia amb la mare i els germans en un espai tan i tan petit que es trepitjaven en moure's. Un dia, la mare hi va ensopegar mentre li donava de mamar i la va esclafar. La Patri, amb tan sols un mes de vida, es va trencar la columna vertebral i va quedar paralítica de les cames. Com que no podia caminar, va deixar de ser útil per al treball al qual l'havien destinada inclús abans de néixer. Volien matar-la. Per sort per a la petita, el setembre de 2015 va ser rescatada pel Santuari Gaia.

13. El David, com cada dia, porta a primera hora del matí el menjar a les aus.
14. Cada matí les oques surten del cobert on dormen batent les ales.
15. El David prepara el sopar a l'estable per a les ovelles i les cabres.

16. D'esquerra a dreta, la Laia, el Pol i el David preparen fruita per a alguns animals. Les dietes no només varien segons l'espècie, sinó també segons les necessitats de cadascun dels animals.
17. La Belén llença trossos de carabassa al recinte dels porcs. Ella és d'Almeria i va venir al Santuari l'1 de gener de 2021 per ser-ne voluntària. Més endavant la van contractar.
18. Al Santuari Gaia, els Broilers són una família una mica artificial. Van néixer per viure alineats. El seu únic objectiu era engreixar-se, ser productius i eficaços; els mascles venien el cos i les femelles es dedicaven a la reproducció. La història d'aquestes aus és semblant a la de Hansel i Gretel: són sobrealimentades amb la intenció de treure'n el màxim profit. Com a conseqüència, les vendes augmenten i els preus baixen. Un negoci en el qual tots hi guanyen, tret dels Broilers, que hi perden. Els seus ossos són fràgils, es trenquen cada dos per tres; pateixen infeccions i afecions cardíaques, i la seva vida efimera és plena de dolor. L'esperança de vida d'aquestes aus és de quaranta-dies. En canvi, a Gaia estan a dieta. Se'ls racionen els aliments per evitar-ne la sobrealimentació i prolongar-ne l'esperança de vida més d'un any.

19. El Paolo conviu amb la Naím, una adolescent molt entremaliada. La Naím va néixer a Gaia el 14 d'octubre de 2021. L'Eliana, la seva mare, estava embarassada quan va ser rescatada sis mesos abans, juntament amb quatre companyes més. En canvi, el Paolo va arribar al Santuari el març de 2022, quan tenia cinc mesos.
20. Vista aèria d'una part del terreny que ocupa el Santuari Gaia, a Camprodon, Girona. Actualment té 40 hectàrees.
21. La Juana, una voluntària, acaricia el Levi, que té assegut a la falda i que al Santuari és conegut com a *gallo perro*. Al Levi el van criar dins d'una casa particular, com si fos un gos, i estava acostumat a seure al sofà i a ser acariciat. Per això a Gaia és un gall molt afectuós.

- 22.** La Laia intenta tranquil·litzar el Liam per aconseguir que s'estiri i posar-li la pròtesi. Quan era petit, el Liam va ser rescatat per una treballadora d'una granja de porcs el dia que anaven a sacrificar-lo. Se'l va endur amagat a l'abric i el va portar a Gaia. El Liam va néixer amb problemes per mantenir-se dempeus perquè tenia les cames separades. A les granges acostumen a corregir aquest problema ajuntant les cames amb cinta. Amb el temps va créixer i la cinta se li va clavar a l'os, i això li va provocar una infecció i la consegüent amputació del peu. Avui el Liam viu tranquil al Santuari junt amb el Miguelito, un altre porc a qui volien matar.

- 23.** La Lidia, una euga de trenta-set anys que ha estat tota la vida explotada com a animal de càrrega. Quan, a causa de l'edat, ja no servia per treballar, la van enviar a l'escorxador. Quasi no hi veu, té el maluc malament i coixeja. Per això l'ajuden quan ha de moure's o aixecar-se.

24. L'Azarías, que van trobar a finals de 2021 molt dèbil, a prop d'un escorxador. Creuen que devia escapar-se de l'escorxador o del camió que l'hi portava. Avui està recuperat del tot i s'ha convertit en un porc molt juganer.
25. El Pelat, un dels animals rescatats pel David, un veí del Santuari que també cuida animals. El Pelat és a la infermeria perquè està malament de salut i necessita atenció i cures constants. Com que el David treballa a l'Ajuntament de Camprodon i ha d'estar moltes hores fora de casa, el Santuari li dona un cop de mà amb el Pelat i amb altres animals en una situació semblant. A Gaia estan pels animals les vint-i-quatre hores del dia.
26. La Laia acaricia la Fedora, una cabra que prové d'una explotació de llet que ha tancat. A l'explotació no volien enviar les cabres a l'escorxador i van decidir contactar amb el Santuari perquè se'n fes càrrec.

27. La Margarita es troba malament i la Lia i el Coque la porten a Molins de Rei per fer-li una ressonància. La Margarita va arribar al Santuari amb trenta-cinc ovelles més. Totes pertanyen a un grup de cent vint ovelles que van ser rescatades d'una granja de Navarrete, a La Rioja. Les havien abandonat i tancat en una nau.
28. La Daga i l'Itak són mare i fill. Viuen al prat de dalt, al costat de la cabanya del Jose, un treballador de Gaia. Els cavalls viuen a la vall des de fa més de vint anys, des d'abans que hi hagués el Santuari.
29. El Liam fa un petó a la Laia, que va venir a Gaia com a voluntària l'abril de 2021 i des de l'octubre d'aquell mateix any n'és treballadora. És biòloga i té un grau de formació professional en veterinària. Estava cansada de la investigació i buscava treball de camp. En arribar al Santuari es va enamorar del lloc i dels que hi viuen. Diu que aquesta feina i sobretot els animals són molt agraïts.

- 30.** Un dels prats del Santuari destinat als bovins. El Santuari té espais habitats per a totes les espècies d'animals que hi conviuen.

(Foto: Irene Vilà Capafons)

PAU DE LA CALLE ARGELÉS

Pau de la Calle Argelés (Barcelona, 2000) és un fotoperiodista *freelance* que treballa en notícies d'actualitat i projectes documentals de llarg recorregut. Està interessat en històries humanes, com ara conflictes socials, moviments migratoris i la creixent crisi climàtica global.

Després d'estudiar fotografia a l'EASD Serra i Abella, es va especialitzar en fotoperiodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona. L'any 2021 va guanyar la beca Carnet Jove 2021, la qual cosa li va permetre treballar durant un any com a fotoperiodista i editor gràfic al diari *Ara*. Actualment treballa com a *freelance* i col·labora per a diferents mitjans i agències com el mateix diari *Ara*, el diari digital *El Nacional* o Associated Press, entre d'altres.

Ha publicat en mitjans nacionals i internacionals com *Time Magazine*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Times*, *The Guardian*, *Der Spiegel*, *Libération*, *Le Monde*, *La Vanguardia*, *El País*, *Revista 5W*, la CNN i Al Jazeera English, entre d'altres.

L'any 2023 va guanyar el XIV Premi Carles Rahola per la millor fotografia de premsa. El seu projecte documental «Amor contra l'oblit» va obtenir diversos guardons, entre ells el primer premi Miravisions 2022, arran del qual va exposar al Palau Robert de Barcelona aquest projecte, que també s'ha pogut veure al parc de la Ciutadella en el marc del festival PHotoEspanya. Durant dos anys consecutius ha estat guanyador del Premi Clic: el 2021 amb la sèrie «Empresonament del Pablo Hasél» i el 2022 amb «La setètima missió», un recull fotogràfic de rescats davant la crisi migratòria al mar Mediterrani. Aquests dos reportatges han estat exposats al Festival Off, en el marc del Visa Pour l'Image, a Perpinyà (França).

TRADUCCIÓN

JORDI CAMPS I VICENTE

VICEPRESIDENTE CUARTO Y DIPUTADO DE CULTURA DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

La fotografía documental tiene una larga tradición. Ya desde los inicios de la fotografía aparecen trabajos que registran acontecimientos, personajes y situaciones que dan a conocer la realidad. En nuestra tierra, fruto de esta tradición, tenemos suficientes ejemplos conocidos. Siguiendo esta estela, numerosos fotógrafos contemporáneos trabajan desde hace tiempo en el ámbito de la documentación de temas de carácter social, político, cultural, ecológico, doméstico..., siempre a partir de una mirada propia y desde una posición muy respetuosa y de proximidad.

Se trata de un tipo de fotografía que busca registrar y documentar unas determinadas condiciones de vida, unos hechos relevantes y unos acontecimientos que son pertinentes y que tienen influencia en nuestra cultura, en nuestra forma de vida. O, al contrario, es precisamente la vida la que incide en estos hechos: es el caso de «Coexistir», el proyecto ganador de la XXI edición del Premio Jóvenes Fotógrafos/as de Catalunya, que convoca INSPAI, Centre de la Imatge de la Diputació de Girona. «Coexistir» es el resultado de un reportaje fotográfico hecho en la Fundación Santuario Gaia que nos acerca a la realidad del maltrato y el abandono de animales considerados de granja, víctimas de explotación ganadera.

El autor, Pau de Calle, nacido en Barcelona en el año 2000, es un fotógrafo freelance que trabaja temas de actualidad y proyectos documentales de largo recorrido. Y precisamente con un trabajo de este tipo, el jurado de esta XXI edición del Premio Jóvenes Fotógrafos/as le ha reconocido el mérito. El reportaje muestra el día a día de las personas que dedican su tiempo a cuidar de los animales acogidos en el centro de rescate y recuperación, a quererlos; unas personas que velan por los animales desde una perspectiva de respeto y servicio. Pau de Calle ha sabido transmitir estos valores del centro y la relación entre los animales y los cuidadores a través de unas imágenes muy trabajadas en cuanto a luz y color, y con una gran calidad técnica. El suyo es un reportaje muy cinematográfico y, a la vez, próximo y cotidiano.

Estas son las imágenes que encontrarán en el catálogo que acompaña la exposición del mismo nombre, un trabajo que muestra la mirada de un fotógrafo joven sobre un tema cada vez más presente en la sociedad.

El premio Jóvenes Fotógrafos/as de Catalunya es un proyecto puesto en marcha por INSPAI hace más de veinte años para impulsar la fotografía artística y documental y, a la vez, apoyar la creación, estimular a los fotógrafos y fotógrafas a desarrollar proyectos y promover la obra de creadores audiovisuales. En esta línea de trabajo de divulgación y fomento de la creación fotográfica, la exposición hará un recorrido itinerante por diferentes municipios de las comarcas gerundenses y acudirá a algunos de los festivales de fotografía más destacados de nuestro país y de fuera, una manera excelente de dar a conocer la fotografía al conjunto de la ciudadanía.

COEXISTIR

La Fundación Santuario Gaia es un centro vegano de rescate y recuperación de animales considerados de granja y que han sido víctimas de explotación ganadera, maltrato o abandono. En el momento que se creó, solo existían dos santuarios como este en España, pero ninguno destinado a los animales de granja. «Los animales de granja son animales a los que nadie ayuda. Se consideran de consumo. Lo último de lo último», explica Coque, cofundador del Santuario. «En Gaia queremos que la gente, a través de las historias de estos animales, no los vea como un producto, sino como si fueran el perro o el gato de casa».

En el momento en que los animales llegan al Santuario, empiezan una nueva vida donde todos son tratados como iguales. Les ponen nombre de persona porque los consideran iguales a los humanos. Ismael López, que también contribuyó a la creación del Santuario, explica que son seres que, como las personas, sienten, sufren y quieren vivir en libertad. No quieren ser explotados, ni maltratados, ni asesinados. Aquí es donde les devuelven la dignidad. Dejan de ser un número para convertirse en un ser único e irreplicable. Por eso nunca repiten los nombres. Al principio él y Coque se encargaban de todo. El Santuario ha evolucionado mucho. Empezaron con un terreno de 3.000 m². Ahora tienen 40 hectáreas, más de quinientos animales y una lista de espera de hasta un año para ser voluntario en Gaia.

Los fundadores pretenden ampliar el Santuario para poder salvar más animales. Necesitan más terreno, pero esto también supone más financiación. Su intención es profesionalizarse para poder atender mejor a los animales. Ismael asegura que no reciben ninguna subvención, y destaca que es curioso, porque la tauromaquia o la caza, que matan animales, sí que las reciben. En cambio, ellos, que se dedican a salvarles la vida, no tienen ningún tipo de ayuda pública. Se financian, principalmente, gracias a donaciones. Ismael concluye que su objetivo es que un día todos los animales sean respetados y el Santuario no tenga que existir.

PAU DE LA CALLE ARGELÉS

Pau de la Calle Argelés (Barcelona, 2000) es un fotoperiodista *freelance* que trabaja en noticias de actualidad y proyectos documentales de largo recorrido. Está interesado en historias humanas, como conflictos sociales, movimientos migratorios y la creciente crisis climática global.

Después de estudiar fotografía en la EASD Serra i Abella, se especializó en fotoperiodismo en la Universitat Autònoma de Barcelona. El año 2021 ganó la beca Carnet Jove 2021, lo cual le permitió trabajar durante un año como fotoperiodista y editor gráfico en el diario *Ara*. Actualmente trabaja como *freelance* y colabora para diferentes medios y agencias como el mismo diario *Ara*, el diario digital *El Nacional* o *Associated Press*, entre otros.

Ha publicado en medios nacionales e internacionales como *Time Magazine*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Times*, *The Guardian*, *Der Spiegel*, *Libération*, *Le Monde*, *La Vanguardia*, *El País*, *Revista 5W*, la CNN y *Al Jazeera English*, entre otros.

En 2023 ganó el XIV Premio Carles Rahola por la mejor fotografía de prensa. Su proyecto documental «Amor contra l'oblit» obtuvo diversos galardones, entre ellos el primer premio Miravisions 2022, a raíz del cual expuso en el Palau Robert de Barcelona este proyecto, que también se ha podido ver en el Parc de la Ciutadella en el marco del festival PHotoEspaña. Durante dos años consecutivos ha ganado el Premio Clic: en 2021 con la serie «Empresonament de Pablo Hasél» y en 2022 con «La sèptima missió», una recopilación fotográfica de rescates ante la crisis migratoria en el mar Mediterráneo. Estos dos reportajes han sido expuestos en el Festival Off, en el marco del Visa Pour l'Image, en Perpignan (Francia).

PIES DE FOTO

1. Coque Fernández, cofundador del Santuario Gaia, se abraza a Consuelo, una burra de Alicante de doce años.
2. Ovejas y cabras corren por el Santuario, del prado hacia el establo, para cenar y descansar cuando oscurece.
3. Ciara, a la que encontraron abandonada en la cuneta de una carretera próxima a Roquetes (Tarragona) con una fractura en la pierna derecha. La Associació Engrescats de les Terres de l'Ebre recibió el aviso y llamó a los Mossos d'Esquadra para que se encargaran de ella. Según la asociación, el cuerpo policial no llevó a Ciara a un veterinario, sino hasta la puerta de una desechería. De nuevo, fue abandonada. La asociación contactó con el Santuario, pues pensó que allí podría vivir protegida y en buenas condiciones. Ahora Ciara tiene la pierna escayolada y se está recuperando adecuadamente.
4. Laia da un beso a Paolo después de ponerle la prótesis.
5. Robert, trabajador del Santuario, pone una prótesis a Paolo. El novillo nació en Asturias y, debido a una malformación, tiene un muñón en la mano izquierda. La lesión requiere curas cada día y, gracias a ellas, el muñón está cicatrizando. Ahora puede andar casi con normalidad con la ayuda de esta nueva prótesis.
6. Pol, voluntario del Santuario, da de comer a Patri mientras Lia, una trabajadora, le da besos.
7. Uno de los dos pequeños estaños habilitados en Gaia para que vivan en él patos y gansos.
8. Pol abre la puerta del establo para que entren las cabras y las ovejas a comer y dormir y no se mojen por la lluvia. Es diseñador gráfico, no aguantaba más tiempo trabajando en la empresa donde estaba y decidió dejar el trabajo. Desde hace una buena temporada es voluntario en Gaia, donde le han cedido un lugar para alojarse.
9. Sisco cocina macarrones totalmente veganos para todo el mundo mientras sostiene en brazos a Trasgu, uno de los habitantes de la casa de los voluntarios. En el interior del recinto del Santuario no está permitido comer alimentos provenientes de animales.
10. Los trabajadores y voluntarios de Gaia celebran el cumpleaños de Laia comiendo un pastel vegano hecho por David, un voluntario que está estudiando desde el Santuario, en línea, para abrir su propia panadería.
11. Laia y Pol, después de curar las úlceras de Patri, le acomodan la paja y la manta para que pueda dormir tranquila.
12. Patri está durmiendo. Nació en una casa muy pequeña, una casa ideada para dar a luz sin cesar. Vivía con su madre y sus hermanos en un espacio tan y tan pequeño que se pisaban al moverse. Un día, su madre tropezó con ella mientras le daba de mamar y la aplastó. Patri, con tan solo un mes de vida, se rompió la columna vertebral y quedó parálitica de las piernas. Al no poder andar, dejó de ser útil para el trabajo al que la habían destinado incluso antes de nacer. Querían matarla. Por suerte para la pequeña, en septiembre de 2015 fue rescatada por el Santuario Gaia.
13. David, como cada día, lleva a primera hora de la mañana la comida a las aves.
14. Cada mañana los gansos salen del cubierto donde duermen batiendo las alas.
15. David prepara la cena en el establo para las ovejas y las cabras.
16. De izquierda a derecha, Laia, Pol y David preparan fruta para algunos animales. Las dietas no solo varían según la especie, sino también según las necesidades de cada uno de los animales.
17. Belén tira trozos de calabaza al recinto de los cerdos. Ella es almeriense y vino al Santuario el 1 de enero de 2021 para ser voluntaria. Más adelante la contrataron.

18. En el Santuario Gaia, los Broilers son una familia un poco artificial. Nacieron para vivir alineados. Su único objetivo era engordarse, ser productivos y eficaces; los machos vendían su cuerpo y las hembras se dedicaban a la reproducción. La historia de estas aves es parecida a la de Hansel y Gretel: son sobrealimentadas con la intención de sacar el máximo provecho. Como consecuencia, las ventas aumentan y los precios bajan. Un negocio en el que todos ganan, salvo los Broilers, que pierden. Sus huesos son frágiles, se rompen cada dos por tres; sufren infecciones y afecciones cardíacas, y su efímera vida está llena de dolor. La esperanza de vida de estas aves es de cuarenta y un días. En cambio, en Gaia están a dieta. Se les racionan los alimentos para evitar la sobrealimentación y prolongar su esperanza de vida más de un año.
19. Paolo convive con Naím, una adolescente muy traviesa. Naím nació en Gaia el 14 de octubre de 2021. Eliana, su madre, estaba embarazada cuando fue rescatada seis meses antes, junto con cuatro compañeras más. En cambio, Paolo llegó al Santuario en marzo de 2022, cuando tenía cinco meses.
20. Vista aérea de una parte del terreno que ocupa el Santuario Gaia, en Camprodon, Girona. Actualmente tiene 40 hectáreas.
21. Juana, una voluntaria, acaricia a Levi, que tiene sentado en su regazo y a quien en el Santuario conocen como gallo perro. A Levi lo criaron dentro de una casa particular, como si fuera un perro, y estaba acostumbrado a sentarse en el sofá y a ser acariciado. Por eso en Gaia es un gallo muy cariñoso.
22. Laia intenta tranquilizar a Liam para conseguir que se estire y ponerle la prótesis. Cuando era pequeño, Liam fue rescatado por una trabajadora de una granja de cerdos el día que iban a sacrificarlo. Se lo llevó escondido en el abrigo hasta Gaia. Liam nació con problemas para mantenerse de pie porque tenía las piernas separadas. En las granjas acostumbran a corregir este problema juntando las piernas con cinta. Con el tiempo creció y la cinta se le clavó en el hueso, y esto le provocó una infección y la consiguiente amputación del pie. Hoy Liam vive tranquilo en el Santuario junto con Miguelito, otro cerdo a quien querían matar.
23. Lidia, una yegua de treinta y siete años que ha sido explotada toda la vida como animal de carga. Cuando, a causa de su edad, ya no servía para trabajar, la enviaron al matadero. Casi no ve, tiene la cadera mal y cojea. Por eso la ayudan cuando tiene que moverse o levantarse.
24. Pelat, uno de los animales rescatados por David, un vecino del Santuario que también cuida de los animales. Pelat está en la enfermería, porque está mal de salud y necesita atención y curas constantes. David trabaja en el Ayuntamiento de Camprodon y tiene que estar muchas horas fuera de casa, por eso el Santuario le da una mano con Pelat y con otros animales en una situación parecida. En Gaia cuidan de los animales las veinticuatro horas del día.
25. Azarías, a quien encontraron a finales de 2021 muy débil, cerca de un matadero. Creen que se escapó del matadero o del camión que lo llevaba. Hoy está recuperado del todo y se ha convertido en un cerdo muy juguetón.
26. Laia acaricia a Fedora, una cabra que proviene de una explotación de leche que ha cerrado. En la explotación no querían enviar las cabras al matadero y decidieron contactar con el Santuario para que se hiciera cargo de ellas.
27. Margarita se encuentra mal y Lia y Coque se la llevan a Molins de Rei para hacerle una resonancia. Margarita llegó al Santuario con treinta y cinco ovejas más. Todas pertenecen a un grupo de ciento veinte ovejas que fueron rescatadas de una granja de Navarrete, en La Rioja. Las habían abandonado y cerrado en una nave.
28. Daga y Itak son madre e hijo. Viven en el prado de arriba, junto a la cabaña de Jose, un trabajador de Gaia. Los caballos viven en el valle desde hace más de veinte años, desde antes de que existiera el Santuario.
29. Liam le da un beso a Laia, que vino a Gaia como voluntaria en abril de 2021 y desde octubre de aquel mismo año es trabajadora del centro. Es bióloga y tiene un grado de formación profesional en veterinaria. Estaba cansada de la investigación y buscaba trabajo de campo. Al llegar al Santuario se enamoró del lugar y de los que viven en él. Dice que este trabajo y sobre todo los animales son muy agradecidos.
30. Uno de los prados del Santuario destinado a los vacunos. El Santuario tiene espacios habilitados para todas las especies de animales que conviven en él.

TRANSLATIONS

JORDI CAMPS I VICENTE

FOURTH VICE PRESIDENT AND DEPUTY FOR CULTURE OF THE DIPUTACIÓ DE GIRONA

Documentary photography has a long tradition. Since the beginnings of photography, there have been works that record events, characters and situations that make reality known. In our country, as a result of this tradition, we have many well-known examples. Following in this wake, many contemporary photographers have been working for some time now in documenting social, political, cultural, ecological and domestic issues, always from their own point of view and from a position of respect and proximity.

This type of photography seeks to record and document certain living conditions, relevant facts and events that have an influence on our culture, on our way of life. Or, on the contrary, it is precisely life that influences these facts: this is the case of “Coexistir” (‘Coexist’), the winning project of the 21st edition of the Young Photographers of Catalunya Award, organised by INSPAI, Centre de la Imatge de la Diputació de Girona. “Coexistir” is the result of a photographic report made at the Santuari Gaia Foundation that brings us closer to the reality of the mistreatment and abandonment of animals considered farm animals, the victims of livestock exploitation.

The author, Pau de la Calle, born in Barcelona in 2000, is a freelance photographer who works on current affairs and long-range documentary projects. And it is precisely with a work of this type that the jury of this 21st edition of the Young Photographers Award has recognised his merit. The report shows the day-to-day life of the people who dedicate their time to caring for the animals in the rescue and recovery centre, to loving them; people who look after the animals from a perspective of respect and service. Pau de la Calle has been able to convey these values of the centre and the relationship between the animals and their caretakers through images that are very elaborate in terms of light and colour, and with great technical quality. His reportage is very cinematographic and, at the same time, intimate and depicting everyday life.

These are the images you will find in the catalogue that accompanies the exhibition of the same name, a work that shows the view of a young photographer on a subject that is increasingly present in society.

The Young Photographers of Catalunya Award is a project launched by INSPAI more than twenty years ago to promote artistic and documentary photography and, at the same time, to support creative work, encourage photographers to develop new projects and promote the work of audiovisual creators. In this line of work for the dissemination and promotion of photographic creation, the exhibition will travel around different towns in the counties of Girona and will attend some of the most important photography festivals in our country and abroad, an excellent way of making photography known to the general public.

COEXISTIR ('TO COEXIST')

The Santuari Gaia Foundation is a vegan centre for the rescue and recovery of farm animals that have been victims of exploitation, mistreatment or abandonment. At the time it was created, there were only two such sanctuaries in Spain, but none for farm animals. "Nobody helps farm animals. They are considered to be for consumption. The bottom of the line", explains Coque, co-founder of the sanctuary. "At Gaia, through the stories of these animals, we want people to see them not as a product, but as if they were their house dog or cat".

The moment the animals arrive at the sanctuary, they start a new life where they are all treated as equals. They are given human names so that they are considered equal to humans. Ismael López, who also contributed to the creation of the sanctuary, explains that these are beings who feel, suffer and want to live freely, just like people. They do not want to be exploited, mistreated or killed. At the sanctuary, they are given back their dignity. They cease to be numbers and become unique and irreplaceable beings. That is why at the sanctuary they never use the same names. In the beginning, Ismael and Coque took care of everything. The sanctuary has evolved a lot, though. They started with a 3,000 m² plot of land. Now they have 40 hectares, more than five hundred animals and a waiting list of up to a year to volunteer at Gaia.

The founders intend to expand the sanctuary to be able to save more animals. They need more land, but that also means more funding. Their intention is to professionalise their staff in order to take better care of the animals. Ismael says that they do not receive any subsidies and points out that, interestingly, bullfighting and hunting, which kill animals, do receive subsidies. On the other hand, the sanctuary, which is dedicated to saving their lives, does not receive any kind of public aid. They are mainly funded by donations. Ismael concludes that their goal is that one day all animals will be respected and the sanctuary will no longer have to exist.

PAU DE LA CALLE ARGELÉS

Pau de la Calle Argelés (Barcelona, 2000) is a freelance photojournalist working on current affairs and long-form documentary projects. He is interested in human stories, such as social conflicts, migratory movements and the growing global climate crisis.

After studying photography at EASD Serra i Abella, he specialised in photojournalism at the Universitat Autònoma de Barcelona. In 2021, he won the Carnet Jove 2021 scholarship, which allowed him to work for a year as a photojournalist and graphic editor for the newspaper *Ara*. He currently works as a freelancer with several media and agencies such as the newspaper *Ara*, the digital newspaper *El Nacional* and Associated Press, among others.

His work has been published in national and international media such as *Time Magazine*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Times*, *The Guardian*, *Der Spiegel*, *Libération*, *Le Monde*, *La Vanguardia*, *El País*, *Revista 5W*, *la CNN* and *Al Jazeera English*, among others.

In 2023, he won the XIV Carles Rahola Award for the best press photography. His documentary project "Amor contra l'oblit" (Love against Oblivion) won several awards, including the first prize at Miravisions 2022. As a result, he exhibited this project at the Palau Robert in Barcelona, as well as at the Ciutadella Park as part of the PHotoEspanya festival. He has won the Clic Award for two consecutive years: in 2021, with the series "Empresonament de Pablo Hasél" (Pablo Hasél's Imprisonment), and in 2022, with "La setèptima missió" (The Seventh Mission), a photographic collection of rescues in the face of the migration crisis in the Mediterranean Sea. These two reports were exhibited at the Off Festival, as part of Visa Pour l'Image, in Perpignan (France).

PHOTO CAPTIONS

1. Coque Fernández, co-founder of the Gaia Sanctuary, hugs Consuelo, a twelve-year-old donkey from Alicante.
2. Sheep and goats run around the sanctuary at nightfall, from the meadow to the stable, to have dinner and rest.
3. Ciara, who was found abandoned on the side of a road near Roquetes (Tarragona) with a fracture in her right leg. The association Engrescats de Terres de l'Ebre was notified and called the local police force to take care of her. According to the association, the police did not take Ciara to a vet but to the gate of a garbage dump. She was abandoned again. The association contacted the sanctuary, as they thought she could live there protected and in good conditions. Ciara's leg is now in a cast and she is recovering well.
4. Laia kisses Paolo after fitting his prosthesis.
5. Robert, a sanctuary worker, fits Paolo with a prosthesis. This calf was born in Asturias and, due to a malformation, has a stump on his left hand. The injury requires daily care and, thanks to the treatment, his stump is healing. He can now walk almost normally with the help of this new prosthesis.
6. Pol, a sanctuary volunteer, feeds Patri while Lia, a worker, showers her with kisses.
7. One of the two small ponds set up at Gaia for the ducks and geese to live in.
8. Pol opens the stable door so that the goats and sheep can come in to eat and sleep and not get wet in the rain. He is a graphic designer, but he couldn't stand working in the company where he worked any longer and decided to quit. He has been a volunteer at Gaia for a long time now, and has been given a place to stay there.
9. Sisco cooks vegan pasta for everyone while holding Trasgu, who lives in the volunteers' house, in his arms. Eating animal-derived food is not allowed inside the sanctuary grounds.
10. Gaia's workers and volunteers celebrate Laia's birthday by eating a vegan cake made by David, a volunteer who is studying online at the sanctuary to open his own bakery.
11. Laia and Pol, after healing Patri's ulcers, arrange the straw bedding and a blanket for her so that she can sleep peacefully.
12. Patri sleeps. She was born in a very small house, which was designed to give birth non-stop. She lived with her mother and siblings in a space so small that they stepped on each other whenever they moved. One day, her mother bumped into her while she was nursing and crushed her. Patri, at only one-month-old, broke her spine and her legs were paralysed. Since she could not walk, she was no longer useful for the job she had been destined for even before she was born. They wanted to kill her. Luckily for her, in September 2015 she was rescued by the Gaia Sanctuary.
13. David, as he does every day first thing in the morning, takes the food to the birds.
14. Every morning, the geese come out of the shed where they sleep, flapping their wings.
15. David prepares dinner in the stable for the sheep and goats.
16. From left to right, Laia, Pol and David prepare fruit for some of the animals. The diets vary not only according to the species, but also according to the needs of each of the animals.
17. Belén throws pieces of pumpkin into the pig pen. She is from Almeria and came to the sanctuary on 1 January 2021 to volunteer. She was later hired.
18. At Gaia Sanctuary, the Broilers are a bit of an artificial family. They were born to live in line. Their only goal was to get fat, productive and efficient. The males' bodies were sold and the females were used for breeding. The story of these birds is similar to that of Hansel and Gretel: they are overfed with the intention of getting the

most out of them. As a result, sales go up and prices go down. It's a win-win business, except for the Broilers, who lose out. Their bones are fragile, they break all the time, they suffer from infections and heart disease, and their ephemeral life is full of pain. The life expectancy of these birds is forty-one days. At Gaia, on the other hand, they are on a diet. Their food is rationed to avoid overfeeding and prolong their life expectancy by more than a year.

19. Paolo lives with Naím, a very naughty teenager. Naím was born at the Gaia sanctuary on 14 October 2021. Eliana, her mother, was pregnant when she was rescued six months earlier, along with four other companions. Paolo, on the other hand, arrived at the sanctuary in March 2022, when he was five months old.
20. Aerial view of part of the land occupied by the Gaia Sanctuary in Camprodon, Girona. It is currently 40 hectares in size.
21. Juana, a volunteer, pets Levi, who sits on her lap and is known at the sanctuary as the dog rooster. Levi was raised in a private home, as if he were a dog, and was used to sitting on the sofa and being petted. That's why he is a very affectionate rooster at Gaia.
22. Laia tries to reassure Liam to get him to stretch and fit his prosthesis. When he was small, Liam was rescued by a worker at the pig farm on the day he was going to be slaughtered. She hid him under her coat and brought him to Gaia. Liam was born with problems standing because his legs were splayed. On the farms they usually correct this problem by taping their legs together. Eventually he grew up and the tape dug into his bone, which led to an infection and the subsequent amputation of his foot. Today Liam lives peacefully at the sanctuary with Miguelito, another pig they wanted to kill.
23. Lidia, a 37-year-old mare, has been exploited all her life as a pack animal. When, because of her age, she was no longer fit to work, she was sent to the slaughterhouse. She can hardly see, has a bad hip and limps. That's why they help her when she has to move or get up.
24. Azarías was found very weak at the end of 2021, near a slaughterhouse. They think he must have escaped from the slaughterhouse or from the truck that was taking him there. Today he is fully recovered and has become a very playful pig.
25. Pelat is one of the animals rescued by David, a neighbour of the sanctuary who also looks after animals. Pelat is in the infirmary, because he is in poor health and needs constant care and treatment. As David works at Camprodon Town Hall and has to be away from home for many hours, the sanctuary helps him with Pelat and other animals in a similar situation. At Gaia, they look after the animals twenty-four hours a day.
26. Laia caresses Fedora, a goat that comes from a dairy farm that has closed down. The farm did not want to send the goats to the slaughterhouse and decided to contact the sanctuary to take care of them.
27. Margarita is unwell and Lia and Coque are taking her to Molins de Rei for an MRI scan. Margarita arrived at the sanctuary with thirty-five other sheep. They all belong to a group of one hundred and twenty sheep that were rescued from a farm in Navarrete, in La Rioja. They had been abandoned and locked in a shed.
28. Daga and Itak are mother and son. They live in the upper meadow, next to the cabin belonging to Jose, a Gaia worker. Horses have lived in the valley for over twenty years, since before the sanctuary existed.
29. Liam kisses Laia, who came to Gaia as a volunteer in April 2021 and has been a sanctuary worker since October 2021. She is a biologist and has a vocational degree in veterinary medicine. She was tired of research and was looking for field work. When she arrived at the sanctuary she fell in love with the place and the people who live there. She says that this work is very rewarding and the animals are extremely appreciative.
30. One of the meadows at the sanctuary intended for the cattle. The sanctuary has areas for all the different species of animals that live there.

TRADUCTION

JORDI CAMPS I VICENTE

QUATRIÈME VICE-PRÉSIDENT ET ADJOINT À LA CULTURE DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

La photographie documentaire a une longue tradition. Dès les débuts de la photographie, certains projets ont témoigné d'événements, de personnages et de situations qui ont permis de connaître la réalité. Dans notre pays, résultat de cette tradition, nous disposons de nombreux exemples bien connus. En appliquant cette démarche, bon nombre de photographes contemporains travaillent depuis un certain temps dans le domaine de la documentation de thèmes d'ordre social, politique, culturel, écologique, domestique, etc., toujours à travers leur propre regard et depuis une position respectueuse et de proximité.

Il s'agit d'un type de photographie qui cherche à témoigner et à documenter certaines conditions de vie, des faits importants et des événements pertinents qui ont une influence sur notre culture et notre mode de vie. Ou, sinon, c'est précisément la vie qui affecte ces faits : c'est le cas de « Coexistir » (« Coexister »), le projet lauréat de la 21e édition du Prix Joves Fotògraf(e)s de Catalunya décerné par l'INSPAI, le Centre de l'Image de la Diputació de Girona. « Coexistir » est le résultat d'un reportage photographique réalisé à la Fondation Santuari Gaia qui nous rappelle la réalité de la maltraitance et de l'abandon des animaux d'élevage victimes de l'exploitation du bétail.

L'auteur, Pau de la Calle, né à Barcelone en 2000, est un photographe freelance qui travaille sur des sujets d'actualité et des projets documentaires à long terme. Et c'est justement avec des projets de ce type que le jury de cette 21e édition du Prix Joves Fotògraf(e)s a reconnu son mérite. Le reportage montre le quotidien des personnes qui consacrent leur temps à prendre soin des animaux accueillis au centre de sauvetage et de rétablissement, et à les aimer. Des personnes qui s'occupent des animaux dans une démarche de respect et de service. Pau de la Calle a su transmettre ces valeurs du centre et les rapports qui s'établissent entre les animaux et les soignants à travers des images travaillées avec soin en termes de lumière et de couleur, et avec une grande qualité technique. Il s'agit d'un reportage très cinématographique et, en même temps, proche et quotidien.

Ce sont ces images que vous retrouverez dans le catalogue de l'exposition du même nom, un ouvrage qui montre le regard d'un jeune photographe sur un sujet dont la société est de plus en plus consciente.

Le Prix Joves Fotògraf(e)s de Catalunya est un projet mené par l'INSPAI depuis plus de vingt ans pour promouvoir la photographie artistique et documentaire tout en soutenant la création, en encourageant les photographes à mener de nouveaux projets et en promouvant le travail des créateurs audiovisuels. Dans le cadre de cette ligne de travail de diffusion et de promotion de la création photographique, l'exposition fera une tournée itinérante dans différentes localités de la province de Gérone et sera présentée à l'occasion des festivals de photographie les plus importants de notre pays et de l'étranger, une excellente manière de faire connaître la photographie à l'ensemble de la société.

COEXISTIR ('COEXISTER')

La Fondation Santuari Gaia est un centre végétarien de sauvetage et de récupération d'animaux d'élevage victimes d'exploitation, de maltraitance ou d'abandon. À l'époque de sa création, seuls deux sanctuaires comme celui-ci existaient en Espagne, mais aucun ne se consacrait aux animaux d'élevage. « Les animaux d'élevage sont des animaux que personne n'aide. Ils sont considérés comme des biens de consommation. Des moins que rien... », explique Coque, co-fondateur du sanctuaire. « Chez Gaia, nous voulons que les personnes, à travers les histoires de ces animaux, ne les voient plus comme des produits mais comme s'ils étaient leur chien ou leur chat domestique. »

Dès qu'ils arrivent au sanctuaire, les animaux commencent une nouvelle vie où ils sont tous traités sur un pied d'égalité. Nous leur donnons un prénom pour qu'ils soient considérés comme égaux aux humains. Ismael López, qui a également contribué à la création du sanctuaire, explique que ce sont des êtres qui, tout comme les humains, ressentent, souffrent et veulent vivre en liberté. Ils ne veulent pas être exploités, ni maltraités, ni tués. Ils retrouvent ici leur dignité. Ils cessent d'être des numéros pour devenir des êtres uniques et irremplaçables. C'est pourquoi aucun prénom n'est utilisé deux fois. Au début, lui et Coque s'occupaient de tout. Le sanctuaire a beaucoup évolué. Ils ont commencé sur des terrains de 3 000 m². Aujourd'hui, ils possèdent 40 hectares et plus de cinq-cents animaux, ainsi qu'une liste d'attente de bénévoles allant jusqu'à un an pour travailler avec eux.

Les fondateurs ont l'intention d'agrandir le sanctuaire pour pouvoir secourir un plus grand nombre d'animaux. Ils ont besoin de plus de terrains, mais cela signifie aussi plus de financement. Leur intention est de se professionnaliser afin de mieux prendre en charge les animaux. Ismael assure qu'ils ne reçoivent aucune subvention, et il fait remarquer que cela est curieux, car la taumachie ou la chasse, qui tue les animaux, en reçoivent. À l'inverse, ils sauvent des vies mais ne bénéficient d'aucune aide publique. Leur financement repose principalement sur des dons privés. En conclusion, Ismael déclare que son souhait est que tous les animaux soient un jour respectés et que le sanctuaire n'ait plus sa raison d'être.

PAU DE LA CALLE ARGELÉS

Pau de la Calle Argelés (Barcelone, 2000) est photographe *free-lance* qui aborde des sujets d'actualité et mène des projets documentaires à long terme. Il s'intéresse aux thèmes qui touchent l'humanité tels que les conflits sociaux, les mouvements migratoires et la crise climatique mondiale croissante.

Après avoir fait des études de photographie à l'école EASD Serra i Abella, il s'est spécialisé dans le photojournalisme à l'Universitat Autònoma de Barcelona. En 2021, il remporte la bourse Carnet Jove 2021 qui lui a permis de travailler pendant un an en tant que photographe et éditeur graphique au sein du quotidien *Ara*. Il travaille actuellement comme *free-lance* et collabore avec différents médias et agences tels que ce quotidien *Ara*, le journal numérique *El Nacional* ou Associated Press, parmi d'autres.

Il a publié des articles dans de nombreux médias nationaux et étrangers tels que *Time Magazine*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Times*, *The Guardian*, *Der Spiegel*, *Libération*, *Le Monde*, *La Vanguardia*, *El País*, *Revista 5W*, CNN et Al Jazeera English, entre autres.

En 2023, il remporte le 14e Prix Carles Rahola à la meilleure photographie de presse. Son projet documentaire « Amor contra l'oblit » a remporté plusieurs prix, dont le premier prix Miravisions 2022, à la suite duquel il a exposé ce projet au Palau Robert de Barcelone, qui a également été exposé dans le parc de la Ciutadella lors du festival PHotoEspaña. Il a remporté le prix Clic deux années de suite : en 2021 avec la série « Empresonament de Pablo Hasél » et en 2022 avec « La sèptima missió », un recueil photographique de sauvetages en mer face à la crise migratoire en Méditerranée. Ces deux reportages ont été exposés lors du Festival Off, dans le cadre du Visa pour l'Image de Perpignan.

LÉGENDES DE PHOTO

1. Coque Fernández, co-fondateur du Sanctuaire Gaia, serre dans ses bras Consuelo, une ânesse de douze ans qui est arrivée de la province d'Alicante.
2. Moutons et chèvres courent dans le sanctuaire, des prés à l'étable, pour manger et se reposer la nuit venue.
3. Ciara, qui a été retrouvée abandonnée dans le fossé d'une route près de Roquetes (province de Tarragone), avec la patte droite cassée. L'association Engrescats des Terres de l'Èbre a reçu l'avis et a appelé la police pour qu'elle s'en occupe. D'après l'association, la police n'a pas emmené Ciara chez un vétérinaire, mais l'a laissée devant l'entrée d'une décharge publique. Elle a été une nouvelle fois abandonnée. L'association a alors contacté le sanctuaire dans l'espoir qu'elle puisse y vivre protégée et dans de bonnes conditions. Ciara a maintenant la patte dans le plâtre et elle se rétablit.
4. Laia serre Paolo dans ses bras après lui avoir posé la prothèse.
5. Robert, un employé du sanctuaire, pose une prothèse à Paolo. Ce veau est né dans la région des Asturies et, en raison d'une malformation, sa patte gauche se termine par un moignon. La blessure exige des soins quotidiens pour pouvoir cicatriser. Paolo peut maintenant marcher presque normalement grâce à cette nouvelle prothèse.
6. Pol, bénévole du sanctuaire, donne à manger à Patri tandis que Lia, une employée, la serre dans ses bras.
7. L'une des deux petites mares de Gaia pour les canards et les oies.
8. Pol ouvre la porte de l'étable pour que les chèvres et les moutons puissent entrer manger, y passer la nuit et ne pas rester sous la pluie. Il est graphiste, il ne supportait plus de travailler dans l'entreprise où il était et a donc décidé de démissionner. Depuis quelque temps, il est bénévole du sanctuaire et y a trouvé un logement.
9. Sisco prépare des macaronis végans pour tout le monde tout en tenant dans ses bras Trasgu, l'un des résidents de la maison des bénévoles. Il est interdit de manger de la nourriture de provenance animale à l'intérieur du sanctuaire.
10. Les travailleurs et bénévoles de Gaia fêtent l'anniversaire de Laia avec un gâteau végan préparé par David, un bénévole qui étudie en ligne depuis le sanctuaire pour ouvrir sa propre boulangerie.
11. Laia et Pol, après avoir soigné les ulcères de Patri, arrangent pour elle la paille et la couverture pour qu'elle puisse dormir paisiblement.
12. Patri dort. Elle est née dans une toute petite cage, une cage conçue uniquement pour mettre bas. Elle vivait avec sa mère et ses frères dans un espace si petit qu'ils se piétinaient les uns les autres. Un jour, sa mère est tombée sur elle alors qu'elle allaitait et elle l'a écrasée. Avec seulement un mois de vie, Patri a eu la colonne vertébrale cassée et elle est restée paralysée des pattes. Comme elle ne pouvait plus marcher, elle était devenue inutile pour le travail qui lui avait été assigné avant même sa naissance. Elle allait donc être sacrifiée. Heureusement pour elle, en septembre 2015, elle a été secourue par le sanctuaire Gaia.
13. Tous les jours, tôt le matin, David apporte de quoi manger aux oiseaux.
14. Tous les matins, les oies sortent de l'abri où elles dorment, en battant des ailes.
15. Le soir, David prépare de quoi manger dans l'étable pour les moutons et les chèvres.
16. De gauche à droite, Laia, Pol et David préparent des fruits pour certains animaux. Les régimes alimentaires varient non seulement selon les espèces, mais aussi en fonction des besoins de chacun des animaux.
17. Belén jette des morceaux de citrouille dans l'enclos des cochons. Elle est originaire d'Almeria et elle est venue au sanctuaire le 1er janvier 2021 pour faire du bénévolat. Elle a ensuite été engagée.

18. Dans le sanctuaire Gaia, les poules forment une famille quelque peu artificielle. Elles sont nées pour vivre entassées. Le seul sort auquel elles étaient destinées était de grossir, d'être productives et efficaces : les mâles sacrifiés pour leur chair et les femelles pour la reproduction. L'histoire de ces poulets rappelle celle d'Hansel et Gretel : ils sont suralimentés afin d'en tirer le meilleur parti. Le résultat en est que les ventes augmentent et les prix baissent. Une activité dans laquelle tout le monde est gagnant, sauf les poulets. Leurs os sont fragiles, ils se cassent très souvent ; ils souffrent d'infections et de maladies cardiaques, et leur courte vie est pleine de douleur. Leur espérance de vie est de quarante et un jours. En revanche, au sanctuaire, ils sont au régime. Leur nourriture est rationnée pour éviter de les suralimenter, ce qui permet de prolonger leur espérance de vie au-delà d'un an.
19. Paolo vit avec Naím, un jeune veau très espiègle. Naím est né à Gaia le 14 octobre 2021. Eliana, sa mère, était en gestation lorsqu'elle a été secourue six mois plus tôt, avec quatre autres vaches. Paolo est quant à lui arrivé au sanctuaire en mars 2022, alors qu'il n'avait que cinq mois.
20. Vue aérienne d'une partie des terrains du sanctuaire Gaia, à Camprodon, province de Gérone. Il s'étend actuellement sur 40 hectares.
21. Juana, une bénévole, caresse Levi, qui est assis sur ses genoux et qui est connu dans le sanctuaire sous le nom de coq chien. Levi a été élevé chez un particulier comme un chien, et il avait pris l'habitude de s'asseoir sur le canapé et d'être caressé. Au sanctuaire Gaia, c'est donc un coq très affectueux.
22. Laia essaie de calmer Liam pour qu'il s'allonge et pouvoir lui mettre la prothèse. Quand il était petit, Liam a été sauvé par une employée d'une exploitation d'élevage le jour où il allait être sacrifié. Elle l'a emporté avec elle sous son manteau et l'a amené au sanctuaire. Liam est né avec des problèmes pour se tenir debout à cause de ses jambes trop écartées. Les élevages corrigent souvent ce problème en attachant les jambes avec du ruban adhésif. Avec le temps, Liam a grandi et le ruban a pénétré dans l'os en provoquant une infection qui a obligé à lui amputer la patte. Aujourd'hui, Liam vit paisiblement dans le sanctuaire avec Miguelito, un autre cochon qui allait être sacrifié.
23. Lidia, une jument de trente-sept ans qui a été exploitée toute sa vie comme bête de somme. Lorsque, en raison de son âge, elle ne pouvait plus servir à cela, elle a été envoyée à l'abattoir. Elle voit à peine, elle a un problème de hanche et elle boite. C'est pour cela qu'on doit l'aider pour bouger ou se lever.
24. Voici Azarías, retrouvé fin 2021 moribond, à proximité d'un abattoir. On pense qu'il a dû pouvoir s'échapper de l'abattoir ou tomber du camion qui l'y emmenait. Il est aujourd'hui complètement rétabli et il est devenu très joueur.
25. Pelat, l'un des animaux secourus par David, un habitant voisin du sanctuaire qui soigne également les animaux. Pelat est à l'infirmerie, sa santé est délicate et il a besoin de soins constants. Comme David travaille à la mairie de Camprodon et qu'il est en extérieur toute la journée, le sanctuaire lui donne un coup de main dans le cas de Pelat et d'autres animaux dans la même situation. Le sanctuaire est au service des animaux vingt-quatre heures sur vingt-quatre.
26. Laia caresse Fedora, une chèvre venue d'une exploitation laitière qui a fermé. Les responsables n'ont pas voulu envoyer les chèvres à l'abattoir et ont décidé de contacter le sanctuaire pour qu'il s'en occupe.
27. Margarita est malade et Lia et Coque l'emmènent à Molins de Rei pour lui faire passer une résonance magnétique. Margarita est arrivée au sanctuaire avec trente-cinq autres brebis. Elles appartenaient toutes à un groupe de cent-vingt brebis qui ont été sauvées d'une ferme de Navarrete, dans la région de La Rioja. Elles avaient été abandonnées et enfermées dans un hangar.
28. Daga et Itak sont mère et fils. Ils vivent dans le pré d'en haut, à côté de la cabane de Jose, un employé de Gaia. Les chevaux vivent dans la vallée depuis plus de vingt ans, avant même la création du sanctuaire.
29. Liam embrasse Laia, qui est venue à Gaia en tant que bénévole en avril 2021 et est employée depuis octobre de la même année. Elle est biologiste et diplômée en médecine vétérinaire. Elle était lassée de la recherche et voulait un travail de terrain. Lorsqu'elle est arrivée au sanctuaire, elle est tombée sous le charme des lieux et des personnes qui y vivent. Elle nous dit que ce travail est pour elle très enrichissant et, surtout, que les animaux lui sont très reconnaissants.
30. L'un des prés du sanctuaire réservé aux bovins. Le sanctuaire possède des espaces aménagés en fonction des espèces d'animaux qui y vivent.

CATÀLEG

Diputació de Girona / INSPAI, Centre de la Imatge

Direcció de muntatge:
INSPAI, Centre de la Imatge

Assessorament lingüístic:
Serveis Lingüístics de la Diputació de Girona

© D'aquesta edició: Diputació de Girona, 2023

© De les fotografies: L'autor

© Dels textos: Els autors

Excepte en els casos expressament autoritzats per la llei, no s'autoritza la reproducció total o parcial dels continguts d'aquest catàleg. Les persones interessades a efectuar-ne reproduccions o a explotar-ne els textos i les imatges han d'obtenir l'autorització prèvia dels titulars del copyright.

Impressió: Agpograf Impressors

Dipòsit legal GI 866-2023

EXPOSICIÓ

Casa de Cultura de la Diputació de Girona (sala d'exposicions, primer pis)
Del 5 d'octubre al 25 de novembre de 2023

Direcció de muntatge:
INSPAI, Centre de la Imatge

Producció:
INSPAI, Centre de la Imatge - Oficina de Difusió

Muntatge:
Oficina de Difusió

**Joves Fotògraf(e)s
de Catalunya**

INSPAI
Centre de la Imatge
Diputació de Girona

